

Frederiksværk

4. mellem a og b
45 års jubilæum

den 9. august 2003

Stemningsbillede fra Brede Aasti, mens der ventes på at kl. bliver 11.00

Lørdag ca. kl. 11.00

Bjarne viser de først ankomne Kaj Sørensens Havtyr plakat, der sælges fra turistkontoret i Gjethuset.

Det ser ud til at Bjarne har været hjemme og skifte tøj!

Og der kom stadig flere og flere...

Vi er ved at være samlede og klar til den overraskelse Bjarne snakker om.

Vi skal slet ikke gå til havnen, for der var sørget for Hestevogns transport!

Det var Hanne & Jannick der klarede transporten.

Sejlkлубben må have vidst at vi havde jubilæum, de flagede!

August & Knud sku' lige ha' en Hotdog.

Per fortalte om den "nye" havns historie for en lydhør forsamling.

Inden museumsbesøget
blev der lige tid til en is!

Efter en skøn gåtur
samledes vi igen ved
Frederikkes-havn.

Frederikke kunne
rumme os alle.
inkl. øl og vand.

Fotografer:
Vera
Bjarne
Knud

Layout og tryk:
Knud

Festmiddag på Hotel Frederiksværk Tl. 18.00

Fjerde mellem a og b, 45 år efter:

Frederiksværk den 9. august 2003

Ankomst

Takket være et utrætteligt forarbejde af Bjarne, Hanne (..dersen) og Thomle var vi sat stævne på Hotel Frederiksværk den 9. august 2003 kl. 13.00. I invitationen var det blevet oplyst, at de morgenduelige ville mødes uformelt på Hotel Frederiksværk sådan ca. midt på formiddagen.

Referenten mødte pligtskyldigt op kl. 10.00, uden at der var nogen tilstedeværende, som kunne identificeres som tidligere klassekammerater, så han tog en u-guided tur ad Brede Aasti til omfartsvejens bro og tilbage igen ad Smalle Aasti. Hold da helt op, hvor var det flot med sol ovenfra ned igennem de høje gamle bøgetræers lyse løv kombineret med dansende solstråler reflekteret fra åens vandoverflade op på undersiden af bøgebladene. Der var nok romantik til, at H. C. Andersen kunne have skrevet tre til fire vers og Grundtvig et par hundrede. Den kølige medbragte øl brygget efter det tyske Reinheitsgebot (kun fire tilladte ingredienser: malt, gær, humle og vand), bevirkede at stemningen kunne bevares i næsten en halv time. Ca. midtvejs på turen lå der stadig det væltede træ hen over åen. Det så dog så frisk ud, at det nok ikke var det væltede træ, jeg så samme sted for over 40 år siden, uha da da da, hvor tiden går hurtigt.

Ved tilbagekomsten til hotellet kl. ca. 11.00 sad Torben (Barber), Ingrid og en ukendt dame, som senere viste sig at være Vera, der var mødt til klassekomsammen for første gang, omkring det store runde bord i den solbeskinnede skyggefulde hotelhave. Det viste sig, at Bjarne allerede havde været der for at aflevere noget arkivmateriale om vores klasser, men han var lige smuttet hjem efter noget, han havde glemt. Imedens vi sad og nød diverse drikkevarer (vand og dansk øl med tilsætningsstoffer), dukkede der flere og flere ældre mennesker op (referenten har jo først lige rundet de 60 her i foråret) og præsenterede sig som vore skolekammerater. De fleste kunne umiddelbart genkende hinanden, men det kneb dog for mange at få sat Vera på lystavlen.

Efter megen snak og indtagelse af yderligere væske (det var særdeles varmt) meddelte Bjarne, der var kommet tilbage og gået yderligere et par gange, kl. ca. 13.07, at vi nu efter planen skulle begynde at gå til havnen, men at vi kunne glæde os til i stedet at blive kørt i hestevogne. Hanne (...d...)'s mand Jannick var (helt alene) kommet på den lysende idé at stille to flagsmykkede ekvipager til rådighed for vores transport til og fra havnen. Det viste sig at ekvipagerne oven i købet var blevet udstyret med kasser indeholdende kølige pilsnere og vand til at læske os med under køreturen, ja og flag selvfølgelig, jamen kan man forlange mere?.

Havnen

Vel ankommet til havnen opdagede Bjarne, at han og havnekiosken måtte have misforstået hinanden. Men det skete der ikke noget ved, da det kun var August og referenten, der havde behov for indtagelse af fast føde, og derfor gik det således, at pølsemandens søn fik mulighed for igen at smage Fr-værk pølser, Bjarne havde simpelthen bare sørget for alt. Da August og ref. kom ud af kiosken, hver med en hotdog i hånden, var Per Løth allerede i gang med et interessant foredrag om den nye havns tilblivelseshistorie. På trods af den brændende sol så det ud som om de fleste lyttede opmærksomt, og der var indtil flere nærgående spørgsmål til foredragsholderen, inden vi atter kunne bestige ekvipagerne og køre tilbage til Hotellet. Hvis H. C. Andersen og Grundtvig havde været der på havnen sammen med os og set alle sejlklubbens flag og ud over fjorden, ville der ikke være grænser for det antal vers, den udsigt kunne have resulteret i. Der var heldigvis stadig kølige læskedrikke tilbage i ekvipagerens kasser, som vi anvendte til forebyggelse af solstik, nogen forebyggede mere end andre.

I god tid før kl. 15.00 rullede ekvipagerne op foran hotellet og efter behørigt taksigelser til kuskene samt fotografering, fortalte Bjarne at dørene allerede var åbnet til næste planlagte aktivitet, et besøg i Frederiksværk museums arsenalbygning. Der var mange, der inden museumsbesøget nød endnu en forfriskning, denne gang var det dog is fra torvets kiosk.

Museum

Da vi kom til Arsenalet var dørene til begge afdelinger slået op, og det var meget interessant at se det hele igen. Det er dog ikke så længe siden, at referenten havde været der, da hans nye Vendsyssel familie jo skulle introduceres til hans fortid, herunder pølsevognen og de andre kulturelle oplevelser, der var mulighed for i hans unge år. Museet giver et godt indtryk af Frederiksværk og byens tidlige historie, men ud over at 1. salen er renoveret og også viser noget om forhistorisk tid, så er der ikke meget, der har ændret sig fra dengang, vi var unge, men det har jo den funktion, at det bringer genkendelsens glæde frem.

Sejltur med Frederikke

Da museumsbesøget var overstået, passede tidspunktet lige præcist med, at der var rimelig tid til at gå til Frederikkes havn. Nogle valgte at gå den smukke tur ad den skyggefulde Brede Aasti, medens andre gik ad asfaltvejen forbi det tidligere sygehus. Men begge veje førte jo til det ønskede mål, og da vi kom frem, var der stillet kølige læskedrikke frem på det bord-bænke arrangement, der er stillet op til dem, der venter på en sejltur med Frederikke, og bordet blev netop ledigt, da de første af os ankom. Frederikke var ikke til at få øje på,, men gamle klassekammerater mangler jo ikke noget at snakke om, så vi brugte ventetiden på at få genopfrisket gamle minder, nyde den bagende sol i de grønne omgivelser (åens vand er jo også grønt), samt de dejlige forfriskninger.

Det varede ikke så længe før Frederikke ankom og lagde stille til ved åbrinken, som dog var blevet en smule forstærket med nogle planker. Efter at hun var blevet tømt for sin last af glade turister, blev det vores tur til at stige ombord. Det gik hurtigt, og arrangørerne (eller også var det nogle andre) huskede at medbringe læskedrikkene. Da alt og alle var kommet ombord lagde Frederikke stille fra og sejlede ud igennem Ågabet. Det var fantastisk at se, at alt faktisk lignede sig selv fra dengang da referenten, i forbindelse med at være reserve styrmand for bronze toeren, var blandt de få, der dengang havde mulighed for at se Arresø fra søsiden.

Vi sejlede stille ud på søen og drejede snart mod øst langs med flere bundgarn, hvor der her og der sad skarver og soledede sig, og et par fiskehejrer viste sig også for os. Den flinke turguide fortalte undervejs om Arresø og Frederikke samt de seværdigheder, vi sejlede forbi, og når han ikke sagde noget, gik snakken livligt. Lidt før Vinderød kirke fortalte guiden, at han i sin kikkert kunne se en fiskeørn og forsøgte at udpege den for os. Flere af os så noget brunt og hvidt der gik på vingerne, det er utroligt som naturbeskyttelsen har virket; i Vendsyssel ser vi rovfugle næsten hver eneste dag.

Vi sejlede forbi søens tidligere udløb fra før kanalen blev gravet, og næsten helt ovre ved Ramløse drejede vi sydover imod Auderød bredden og tæt forbi Dronningholm slotsruin, hvorefter Frederikke igen stævnede ind i kanalen og efter en 180 graders vending lagde til i Frederikkes-havn.

Der var flere, der var glade for, at der er toilet ved "havnen", for der dannedes hurtigt en lille kø foran det. Men så var det også tiden, hvor vi skulle vende tilbage til Frederiksværk Hotel og blive klar til festmiddagen. De fleste gik vistnok hjem ad asfaltvejen, der er alligevel grænser for, hvor meget skønhed man kan kapere på en dag.

Festmiddag

Klokken godt 18.00 begyndte vi at samles omkring et langt veldækket bord i "Chambre séparé", altså i eget lokale uden forstyrrende elementer i form af andre gæster, eller måske var det fra hotellets side tænkt som et værn imod, at deres øvrige gæster blev forstyrrede af en flok højtstakkende gamle skolekammerater. Der var ikke lavet bordkort, så vi satte os der, hvor vi havde lyst, det gik uden de store kontroverser, og det virkede, som om alle var glade for deres nærmeste selskab, for snakken kom hurtigt i gang, det var nærmest som om den aldrig havde været afbrudt.

Efter megen mad og drikken og endnu mere snakken, rejste Knud sig op og holdt en kort tale, hvor han vistnok kom til at sige noget om at I alle var kommet til at se noget gamle ud, men han har jo også altid været blandt de yngste i de to klasser, men konklusionen på talen var, at vi alle skulle være glade for at leve (tænk på alternativet), og at vi skulle sørge for at glæde os over hver eneste dag, vi får stillet til rådighed.

Efter yderligere spisning, drikning og snakken, rejste August sig og holdt en tale, hvor han bl.m.a. takkede Bjarne og festudvalget for at de havde arrangeret et så dejligt klasse jubilæum. Det kunne vi alle blive enige om, så vi gav dem nogle rungende klapsalver.

Efter middagen var der en særdeles effektiv betaling af vin, øl og vand ude ved skranken, de havde ganske enkelt fået vores fornavn ved serveringen, og havde fint styr på hvad vi skulle betale, så det gik meget hurtigt og smertefrit bortset fra eventuelle lommemesmerter.

Kaffen i gården

Fra betalings skranken kunne vi bare bevæge os nogle få meter ud i den lune gård, hvor vi havde siddet og samledes om formiddagen. Der var tændt hyggelige stearinlys på bordene og kaffen og kager var serveret med mulighed for at købe avec'er, så her fortsatte snakken uden afbrydelser.

Der var nogen der talte om at de alle havde betalt lidt mere for mad og drikkevarer end de skulle, det hørte en af serverings damerne tilfældigvis, og hun kunne hurtigt forklare at der var en tilmeldt, som ikke dukkede op til middagen, og den kuvert deltes vi alle om at betale omkring kr. 14,- for hver.

Senere på aftenen dukkede enkelte ægtefæller op, sandsynligvis for at sikre hjemtransporten af den anden halvdel, og referenten fik da også et kort besøg af sin kone og den ene af hendes sønner, da de var på vej til natlogiet på vandrehjemmet. Referenten gik lidt før midnat for at forenes med familien der, så alt det interessante der skete derefter, må andre referere.

Den samlede vurdering af hele arrangementet må helt sikkert være 10 - 10, de første 10 for den gennemarbejdede planlægning herunder valg af aktiviteter, og de næste 10 for den kunstneriske gennemførelse herunder, at komitéen havde sørget for det mest velegnede (sol)strålende vejr, som matchede perfekt til de spændende oplevelser.

Tusinde tak til Bjarne, Thomle, Hanne (.d.) og Jannick (og medkusk) for hestetransport, samt til Per for det interessante havneforedrag.

Pølsemandens søn